

PÄRINÄ- TISLE

01/2013

Kuva: Elmeri Waljus

Pääpärinä

Skumppaa, sillistä ja pärinää! Luet juuri Kemistikillan parasta Tislettä 01/2013. Meikäläinen taas kirjoittaa tätä tekstiä kuohuviinilasi kädessä päästäkseni siihen oikeaan pääkirjoitustunnelmaan. Ensimmäinen Tisleeni on juuri rykäisty valmiiksi. Ja ah, miten hienoa luettavaa se sisältääkään! Juttujen kirjoittajat selkeästi innostuivat lehden teemasta, sillä tämä Tisle sisältää varsin päryttävää materiaalia. Kannattaa vilkaista etenkin aivan viimeinen aukeama, sillä kyseistä artikkelia lukiessani aivan vierähtivät kyyneleet silmään liikutuksesta.

Uusi vuosi tuo tullessaan uusia kujeita. Kuten huomaat, Tislekin on päättänyt vetää täysin uuden linjan. Enää emme tarjoile mautonta huumoria ja epämääräistä ko-keellisuutta, vaan laatuhumoria isolla L:llä. Ylioppilaslehden taannoinen artikkeli housuihin kakkaamisesta linja-autossa veti juuri riman sille tasolle, että Tisleen tarjoama journalismi on nykyään varsin elitistisen hienostunutta. Eli siis sama lyhennettynä, ei tässä lehdessä mitään uutta ole. Sama vanha toimituksen muka-hauska läpänheitto jatkuu ja saa jatkoa.

Pääkirjoitukseen on kai perinteisesti kuulunut jotain ulinaa siitä, miten on hirveä kiire ja miten Tisleen tekeminen on niin kovin raskasta. Voisinhanminäkin tässä marttyroida, mutta todellisuus on se, että kaikki toimittajat hoitivat työnsä upeasti. Vain yksi juttu saapui päivää ennen lehden saattamista painoon ja sekin johtui vain allekirjoittaneen hellästä sydäimestä ja armollisuudesta sen vähemmän kuuluisan päätoimittajan ruoskan käytössä. Siis loppujen lopuksi, ei tässä tarvitse muita mistään syytellä.

Hauskoja lukuhetkiä ja pärisevää sillistä!

Ella Potka,
päätoimittaja

Kuvassa aito Jonne.

Sisällys:

Pääpärinä	3
Mölinän hölinät	5
Kipparin kootut	6
Karuselli pyörä	7
Tisle raportti: Kondensatio	8
Tuulahdus menneisyydestä	10
Chemist Guild News	12
Biopolttoainepäivä	13
Uusi raati esittäytyy	16
Tisleen SUURI seksikysely	20
Sillispuuhaa	25
Lumisota	26
Millainen sillistäjä olet?	28
Sankarit Thaimaassa	32
Corona Cup	34
pHuksien tupatarkastus	35
Kolme Kuohuvaa	38

Tisle:

1/2013

Julkaisija:

Kemistikilta ry

Päätoimittaja:

Ella Potka

Toimittajat:

Niklas Ilkka

Kia Lehti

Olli Leinonen

Iiro Perttula

Kiitokset:

Elina Honkanen

Sakari Hiidenheimo

Matti Jokela

Riitta Kujala

Mikko Laine

Mikaela Mirsch

Anni Nisov

Emilia Stenman

Susanna Tamminen

Aino Vahtinen

Tyko Viertiö

Elmeri Waljus

Franco Yip

Ulkoasu:

Ella Potka

Palaute:

tislelista@list.ayy.fi

Paino:

Picaset Oy, 130kpl

Mölinän hölinät

Heipähei rakkaat kiltalaiset!

Vuosi on lähtenyt mitä mahtavimmin liikkeelle. Innokas raati ja mahtavat toimarit ovat pistäneet menovaihteen silmään ja tuloksena on tietenkin puhdasta parhautta! Tätä kirjoittaessani Kondis siintää vielä tulevaisuudessa ja odotankin vuoden mahtavimpia bileitä tosi kovasti! Juhlapuhe jännittää jo aika paljon, mutta nyt silliksellä voin sanoa itselleni, että hyvin meni, ei sitä kukaan enää kuitenkaan muista. Ja jos itkit vähän, niin se on ihan ok :D

Tämä vuosi tulee poikkeamaan aiemmista vuosista huomattavasti. Jokainen tätä lukeva toivottavasti tietää, että ensi vuoden pHuksit, tai siis ilmeisesti fuksit, eivät tule enää kiltaan vaan Prosessiteekkareihin. Suuri osa teistä, tai ainakin pHuksit ja ISOt, vielä hämärästi muistavat, miten paljon syyskuussa on killan pHuksitapahtumia ja nyt kun pHukseja ei enää tulekaan niin fiksuimmat sen jo hoksasivat, että kalenteri on syksyille hieman tyhjempi kuin ennen. Tämähän on kuitenkin vain hyvä juttu, sillä nyt meillä on mahdollisuus luoda jotain aivan uutta ja ennennäkemättömää! Eepistä syksyä odotellessa! (tässä on kyllä tosi helppo lupaila kaikkea ;D)

Nyt kuitenkin arvon silliskansa: skumppaa ja pekonia naamaan ja tanssilattialle!

Elina

Elina "Mölinä" Honkanen

Kipparin kootut

Dingdong ja trallallaa!

Vuosi vasta vaihtui, mutta vaikka mitä on jo puuhailtu. Virittäydyttiin uuteen vuoteen laulusaunan merkeissä, päästiin vähän jäynäämisen makuun ja taisteltiin urheasti hopeisesta lumipallokauhasta. Kipparivar-teissa pistevihkoja palauttaessa oli mahtavaa nähdä, kuinka ahkerasti pHuksipisteitä on jo kerätty! Ylpeä olen teistä nassukoista.

Mutta ei se tähän lopu vaan taival kohti teekkariutta jatkuu jatkumistaan! Kauan odotettu pHuksijäynäpäivä on jo ihan nurkan takana. Tulkaa kaikki mukaan omina, huippuina itsenänne ja kerätään samalla pari pakollista pistettä kasaan hurrjan hyvällä fiiliksellä! Muistakaa varata koko päivä ihan yömyöhää myöten, sillä eihän hyvien juttujen kanssa kannata hä-täillä.

Mahdollinen Wappukin lähestyy huimaa vauhtia, vaikkei se siltä vielä tuntuisikaan. Odotellessa tätä übermübermuikeaa mystistä aikaa kannattaa kuitenkin ottaa toinen kuppi kahvia ja rentoutua vaikkapa laske-malla KeLan kotilaskua.

Kuusi kuukautta on kulunut hul-lun nopeasti – kaikeksi onnek-si vielä pari kuukautta jäljellä. Meikäläisellä on ollut mielettö-män hauskaa, kiitos siitä teille. Eiköhän pidetä lippu korkealla jatkossakin!

Emppu
Vanhempi pHuksikapteeni

Karuselli pyörii Kondensatio 122

Kemistikillan 122. vuosijuhla aloitettiin tavalliseen tapaan cocktail-tilaisuudella. Kenellekkään ei tullut yllätyksenä, että kyseisessä tilaisuudesta tuotiin killalle paljon tervehdyksiä. Raati vastaanotti itsekäästi kauniit lahjat muka Kemistikilta-na, vaikka kaikillehan ne oli tarkoitettu. Ahneus kuitenkin kos-tautuu ja paha saa palkkansa. Lahjat sisälsivät varsin runsain määrin sitä kaikkein kirkkainta juomaa ja raati lähtikin pääjuh-laan lievästi pahoinvoivana.

Itse syömingit eli pääjuhla vietettiin talossa meren rannalla, Café Carusellissa. Puitteet olivat varsin hulppeat. Juhlan alusta myöhästettiin hieman vieraiden ihaillessa talon kau-niin pyöreitä muotoja. Juhlaväki kuitenkin palasi ruotuunsa lippujen saapuessa juhlatilaan tai viimeistäänkin isäntä Köy-lijärven jyrähdellessä tervetuliaissanoja. Kyllä siinä itse ku-kakin vähän säikähti.

Illan tapahtumissa ei paljoa moitettavaa ollut. Kemistikuoro Nahkahousut esiintyi vallan mai-niosti ja illan aikana kuultiin myös ihailtavaa pianomusisointia. Puheissakin saattoi olla jotain järkevää sisältöä, vaikkei niistä kukaan taas mitään muista. Ainiin! CanCan! Oli paras.

Sitten oli tietysti sitä ruokaa. Oli härkää ja karitsaa ja nomnomnom valkosuklaamousseaa. Tässä vaiheessa kuuluu harmittaa, jos et ollut juhlimassa.

Olivathan ne melkoiset paardit. Jatkoilla kemistit osoittivat tanssilattialla, että CanCan opit eivät olleet vielä ole päässeet ruostumaan. Mahtoi booli kuitenkin olla hyvää, sillä jajakojen koittaessa saattoi muutamalla jo maailma hieman keinua. Vaan ihmekös tuo, koko iltahan oltiin vietetty meren rannalla. Kaikillehan siinä tulee mukavan aaltoisa tunnelma.

Tisle raportti:

Ulostimme kondiksen puolen vuoden matkalla

Teksti: Riitta Kujala, Mikaela Mirsch

"Kun matka alkaa kellarista, voi se päättyä ihan mihin vaini. Elokuun keskiyö näyttää keväältä. Matkalla se tuntuu erityisen kirkkaalta, reissussa ollaan paljon korkeammalla kuin muut. Pitkänmatkan tiimi on puoliksi täynnä matkailijoita, jotka ovat innokkaita tekemässä taivalta kanssamme (ja siten ulostetta), osa taas tuntee olonsa pakotetuksi. Meillä ei ole eväitä valmiina, mutta meillä on ideoita sekä löysät nauhat. Ettei puristaisi.

"Tervetuloa pikavuorolle Kondensatioon. Matkan aikana käytössänne on takaosassa WC. Siellä on myös testamentteja luettavaksi matkan aikana, omaakin päättä saa käyttää". Tieto aiheuttaa jännitystä. Jos kaikki ajankulu on pakattu matkan peräpäähän, kanssamatkustajat rynnivät edestakaisin käytävää koko puolivuotisen taipalen. No ehkä he luulevat, että se on vessa, mikä haisee. Kummankaan vieressä ei sentään istu ketään.

Vaikka katsotaan nyt, tuleeko tästä edes mitään. Ei ole yhtään ulostushätä, mutta jotain tässä nyt pitäisi väentää. Kasaamme molemmat testamentteja pöydälle. Yleensä auttaa, jos ajattelee jotain muuta, eikä keskity itse suoritukseen. Lukeminen ei oikein onnistu. Matka keinuttaa huomaamattomasti ja hiljaa, mutta sen verran, että tekstiä tihruksessa tulee paha olo. Kokeillaan pari viikkoa Penichessä. PADDLE PADDLE, POP UP!

RK: Onks ees lähellä?

Vastaus:

MM: Kerään itseäni, hannatuttaa. Kyl kohta onnistuu.

Pää puristuu nyrkkien väliin, veri pakkautuu päähän. Kun matka pysähtyy Carusellin kohdalla, tuntuu jo, että ohimo repeää. Ravintolan toimitusjohtaja tuijottaa.

Terve vaan. Otetaan tämä.

Samalla toinen meistä pinnistää ja melkein kaikki on päätetty.

MM: Mä ponnistan ja pidätän samalla. En tiennyt, että se on mahdollista.

RK: Ajattelee, että oot järjestämässä mitä tahansa sitsejä. Mäkin koitan hirveesti pumpailla, mut koko ajan on vaan sitsit mielessä. Miten pystyy ulostamaan silleen, ettei tuu samaan aikaan molemmat?

MM: Ei helvetti, nyt saatana tulee hyvä setti. Menee kuukausi, mutta mitään ei tapahdu. Tämä on yllättävän vaikeaa. Tuntuu jotenkin oudolta, kun on housut jalassa.

Täytyy yrittää voimalla, josko ne sitten tekee, mitä käsketään. Asento on huono.

Marraskuun jälkeen kyytiin nousee uusia innokkaita toimikuntalaisia ja matka jatkuu jo

vauhdilla. Naisella on aina ruokaa laukussa. He puhuvat kondiksesta. Kiireestä. Lattialla istuva poika imeskelee äänekkäästi pastillia. Naama väännöksissä ei paljon huvita seurata muiden matkustajien ilmeitä, mutta todennäköisesti kokouksessa hiljaa istuva poika ajattelee, että väännämme hysteeristä itkua. Ja sitten vihdoin.

RK: AHAHAHAHAHAHAHAHH EI VITU, KONDIS! TÄÄ OLII PARAS IDEA MAAILMASSA AHAHAHAHAHAHH!

Kymmenen minuutin päästä:

MM: EI HELVETTI, NIIN TOTTA! AHAHAHAHAHAHAHH! Toi viereinen poika tsiigaa, kun mä nauran niin paljon.

RK: Miten sä onnistuit?

MM: No tein vaan.

Ajatus omissa juhlissa istumisesta on paljon pahempi kuin varsinainen istuminen. Jäähäntynyt ruoka ei polta, eikä ole erityisen märkeä. Viinakaan ei tunnu juuri ollenkaan.

RK: Tai ehkä vähäsen, vaikee sanoo.

Kaikki näyttää menneen hyvin, jopa täydellisesti. Kukaan ei epäile mitään.

On sellainen olo, että pystyy tekemään mitä tahansa. Selviää mistä tahansa. Emme edes huomaa, että jatkobändi jäi pois.

Matka kulkee silliksen läpi ja skoolaamme yhteistuumin vähän lisää. Jos nyt kerran pystyy mihin tahansa, oliko pakko valita juuri tämä?

RK: Me joudutaan varmaan kustantamaan tää koko reissu.

Tirehtöörin toivottavat tervetulleeksi uudeleen ja pysäköivät lepäämään.

Tuntuu vähän absurdilta, mutta kun pääsee ulos, ei olekaan kauhea kiire.

Kävelemme ihan mielellämme. Ei ole mitään pidäteltävää."

RK & MM

PS. Pusipusi toimikunnalle!

Tuulahdus menneisyydestä

Teksti: Tyko Viertiö ja Susanna Tamminen

Kuvat: Aino Vaitinen

Olipa kerran joukko suloisia, aivan pienenpieniä kemistipHuksipalleroita, jotka viettivät onnellista elämäänsä rauhassa eräällä luonnonkauniissa niemessä kaupungin lähellä. Eräänä päivänä tapahtui kuitenkin jotain kummallista, aivan odottamatonta. Tapahtui nimittäin niin, että pHuksikapteeni, joka nimellä Mikko tunnettiin, saapui pHuksien keskuuteen julistamaan sanomaa pHysisteistä, eräistä saman niemenkärjen asukeista. pHysistit, tuo julma ja kylmään valkoiseen lämpimän ja ystävällisen punaisen sijasta pukeutuva kansa, olivat jo monien vuosien ajan häirinneet ylvään kemistikansan elämää olemassaolollaan sekä erityisesti kemisteille niin rakkaalle kiltahuoneelle suorittamallaan jäynillä. Eivät kemistitoverimme toki myöskään aivan viattomia olleet tässä ikuisessa valtakamppailussa, mutta eivät kuitenkaan lähelläkään pHysistien tasoa ilkeydessä ja likaisuudessa.

Niinpä pHuksikapteeni Mikko oli tehnyt päätöksen suorittaa jälleen kerran hetkellinen invaasio pHysistien asumukselle, ja tehdä siellä jalo teko, toverikansan arkea mukavasti piristävä jäynä. Aiheessaan päättivät nuoret ja vielä viattomat pHuksipallerot ottaa mallia heimon vanhimmilta; olivathan jokainen kemistipolvi vuoron perään käyneet pHysistejä vuorollaan viihdyttämässä.

Ilmassa oli haikea tunnelma, sillä ikaikoja jatkunut perinne oli tulossa päätökseen. Pienet kemistit päättivät kuitenkin unohtaa surunsa ja juhlistaa vuosia jatkunutta luovien ilkitöiden kierrettä kierrättämällä entisaikojen jäynöjä: he päättivät ottaa parhaat palat viime vuosien neronleimuksista ja yhdistää ne totaalisesti tuhoksi, lisäten tottakai oman pienen vivahteen tähän kokonaisuuteen. Viekkään suunnitelman laadittuaan he jakautuivat teilleen valmistautumaan tuota legendaarista päivää varten.

H-hetki koitti kauniin lumimyrskyisenä päivänä eräänä keskiviikkona. Pienet pHuksit kerääntyivät kapteeninsa kanssa hiomaan sotasuunnitelmaansa ja keräämään voimiaan viimeiseen kamppailuun jäynien herruudesta. Jättäen kotiluolansa noiden kylmien pHysistien raakoihin käsiin lähtivät he vaeltamaan tuntemattomaan kellariin, jossa viholliset majailivat. Itsevarmoina pHuksit matkasivat tuulen tuivertaessa heitä vastaan päästen vihonviimein sotatantereelle, jonne pHysistit olivat jättäneet muutamia vakoilijoitaan vartioon.

Pienet pHuksit jakautuivat saadakseen suunnitelmansa toteutettua tehokkaasti. Etujoukko lähti valloittamaan olohuonetta, jonne he valmistivat muun muuassa pallomeren ja pienoismallisaunan. Toinen joukkio otti hoitaakseen hajustetun homobaarin lisäämisen WC-tiloihin lafkan työntekijöiden vanhoista valituksista huolimatta. Nippusiteillä sekä kelmulla varustettu iskujoukko taas aloitti operaationsa, kaiken mahdollisen kiinnittämisen kiinni johonkin, kiltiksen eteis-keittiöstä heti, kun sisustustiimi oli siirtänyt muutamaa olennaista kalustetta lisäten seinälle "M-Sali"-kyltin. Sankarimme lisäsivät eteistilaan myös sammutusvälineistöksi ykkösolutta.

Hyökkäyksen ensimmäisen vaiheen onnistuttua siirtyivät kemistiystävämme kellontarkasti suunnitellun minuuttiaikataulun mukaan operaation seuraavaan osaan. Paikalle kannettiin valkohaalarinen pHysistikillan uusin jäsen selässään ruosteinen puukko suoraan Pyhtäältä, ja hänet asetettiin kruunaamaan olohuoneen sisustus keskelle lattiaa. Jottei pHysistitoverilleen tulisi jano, lisäsivät pHuksipallerot hänen ympärilleen tarvittavan määrän täytettyjä vesimukeja. Yllättävän janon välttämiseksi lisäsivät pHuksit vesimukeja runsaasti myös muille kiltiksen tasopinnoille, sekä roikkumaan olohuoneen ympäri vedetyistä köysistä. Kaikilla riemuilla on kuitenkin rajansa, ja nytkin kello tikitti kohti täyttävää tuntia ja pHysistikiltiksellä poistumista. Siispä pHuksisankarimme asettuivat ikuistettaviksi valokuvaan köysiverkon keskelle, ja viimeistelivät jäynän oman vuosikurssinsa vivahteella, naispuolisille kemisteille kertyneiden epämieluisien hajuvesien ja muiden tuoksujen ympäristöystävällisellä loppusijoituksella. CanCanin soidessa taustalla siirtyivät urhoolliset soturit ja soturitaret eteisen kautta synkkään ja myrskyiseen alkuyöhön.

Ja lapset, mikä olikaan tarinamme opetus? Se on, että physistit eivät ole sisäsiistejä, sillä edelläkuvatulla toiminnalla rakkaat pHuksimme eivät juurikaan muuttaneet pHysistikiltiksen siisteystilaa.

Hyvää yötä.

Chemist Guild News

It was a year so it was changed, and fell to the ground elämäntäni the longer Monday night did not have to get out of bed to write weekly newsletter, which I had forgotten to send out earlier in the day. I am glad I noticed that the new spokesman has taken over the care guild language skills by writing bulletins in English. As a result, I will also offer readers a distillation of this uutispläjäyksen through language immersion. I, however, have not been to yet mandatory English courses, so let minor grammatical errors. Even I am not perfect, even if the time come to the close.

However, you should keep your expectations low, because the pessimistic not be disappointed and not good things to happen ever again.

Table of Contents:

- [1] In the dream, to time the scooter
- [2] MTV is a danger to the children's development: the traumatized young says!
- [3] Swedish men need our help!

[1] In the dream, to time the scooter

One night I had a dream where I went to my parents for the summer, because I got a summer job in your neighborhood. In the dream, I was driving satisfaction classic Suzuki PV moped, about 30 kilometers from the railway station at home, which was a bit strange, because my father was driving a van behind me all the way. At the same time a van, which he had brought a moped station.

After getting home, my father called me to go to driving tests, to ensure that you I knew how to drive safely. So the time with my dad to a moped Office building, where the mysterious driving tests in apparently organized. Said to the other government buildings in the online with a bewildering array of moped prayer and then I woke up.

[2] MTV is a danger to the children's development: the traumatized young says!

I was 14 years old, one time my friend's house and watched MTV. I sat on the floor about three feet in front of my friends, when he suddenly started to pull the hand. I turned around and I asked him what the hell he is doing, but he called me a fag because I looked at his cock. I ... I do not know ...

[3] Swedish men need our help!

I have read the news that Sweden is glued to the left-wing feminist initiative of the men's toilet facilities signs that are told to urinate in a sitting position. and apparently such unreasonable men's oppression of women is not Swedish enough. Insider source tells me that the next they are going to force the men still shit in a sitting position.

Yes, this goes too far! A good friend of mine is dating a Swedish with a woman and she was visiting her family's summer cottage. there he was going to the bathroom when the girl reminded him of shit sitting down. fully my friend rightly angry about this. He said to his girlfriend: "I do not tell the women!" and left the same night back to Finland.

I wish you strength and endurance for all Swedish men. Do not Crush women's oppression under the rule.

Biopolttoinenpäivä

Eräänä lokakuun päivänä PrTK:n ja Kemistikillan puheenjohtajat löivät viisaat päänsä yhteen ja ryhtyivät keskustelemaan seuraavan vuoden yhteistyöstä. Killan rooli kun oli muuttumassa PrTK:n kaltaiseen ammattialayhdistyksen rooliin. Tavallisen exqun sijaan syntyi mahtipontinen idea suuremmasta seminaaritapahtumasta: Biopolttoinenpäivästä (nimi tosin lyötiin lukkoon myöhemmin).

Biopolttoinenpäivän ehkä suurimpana taka-ajatuksena oli saada nuoremmatkin opiskelijat kiinnostumaan oman alan tapahtumista. PrTK:n puolelta oltiin aikaisessa vaiheessa yhteydessä UPM:ään ja innostus oli molemminpuolinen. Aikataulu alkoi näyttää sen verran tiukalta, että tapahtuman varsinainen kick off –tilaisuus pidettiin jo vuoden 2012 puolella uusien toimijoiden valinnan jälkeen.

Ensimmäisissä kokouksissa lähdettiin rakentamaan tarkemmin päivän runkoa ja sitä, mitä yrityksiä haluttaisiin mukaan. Yritysmailien lähetyksellä alkoi olla hieman kiire, sillä joululoma hämmötti edessä uhkaavasti. Tapahtumapaikaksi valittiin yksimielisesti Design Factory, sillä tilojensa (ja hinnan!) puolesta se oli selkeästi Otaniemen tiloista paras. Myös tapahtuman yberhienot nettisivut saatiin aluille. Homma siis lähti rullailemaan mukavasti eteenpäin ja nakki napsui heti, kun sitä vähiten osasi odottaa.

Vuoden vaihtumisen jälkeen yritysmailirumba jatkui kiivaana ja kiinnostusta yritysten puolelta löytyi. Pian olikin jo aika alkaa miettiä päivän aikataulua ja budjettia. Infomaileja alettiin rakentaa ja nettisivut saivat lopullisen ulkonäkönsä. Lähempänä H-hetkeä saimme vielä ilmoituksen, että TEKin sekä Tekniikan ja Talouden tiedottajat saadaan paikalle. Juttuja odotellessa. ;)

Viimein koitti seminaaripäivän aamu. Järkkäritiimi tapasi DeFalla 12:sta (melkein kaikki oli-

vat ajoissa). Pakko kyllä myöntää, ettei allekirjoittaneella ole mitään käsitystä kuinka aikaisin meidän rakas IE, puun isäntä ja PrTK:n Heikki (+ihanat apuiet!) lähtivät hoitolemaan päivän bisneksiä, varmasti ennen meitä muita! Ruokatiimin huidellessa asioilla me muut saimme tuolit ja juomaliput järjestykseen. Tekniikkakin saatiin kuntoon ja sitten olikin aika vastaanottaa seminaarikansa ja yritys-edustajat.

Kello löi varttia yli kaksi ja oli aika aloittaa. Jukan alkusanojen jälkeen päästettiin SKS lauteille, jonka jälkeen vuorossa oli UPM. UPM:n esitys kertoi perusyritysesittelyn jälkeen Lappeeranann uudesta biojalostamosta ja sen päätuotteesta, toisen sukupolven biodieselistä: BioVernosta. Toisen sukupolven polttoainelle on ominaista se, että niiden raaka-aineina käytetään pääasiassa jätettä ja BioVernon raaka-aineena onkin kestävästi tuotettu raakamäntyöljy. BioVerno vastaa ominaisuuksiltaan fossiilista dieselistä, mutta se vähentää liikenteen kasvihuonekaasupäästöjä jopa 80% verrattuna fossiilisiin polttoaineisiin.

UPM:n jälkeen lavalle pääsi Vapo. Vapon esityksen ensimmäinen puolisko käsitteli turveteknologiaa ja toinen dieselistä. Dieselosa koostui Ajos-projektin ja Forest BtL:n esittelystä. Kemian Ajokseen nousevan tuotantolaitoksen tavoitteena on kattaa 10% liikenteen käyttämästä polttoaineesta uusiutuvalla energialla vuoteen 2020 mennessä. Tehtaassa tuotettava biodiesel soveltuu Suomen vaativiin talviolosuhteisiin.

Vapon viimeisten kysymysten jälkeen olikin aika siirtyä kahvitauolle aulaan. Kaikenmaailman seminaari-aikataulusekoilunkin jälkeen IET olivat saaneet tarjoilut hienosti valmiiksi ajoissa ja kahvitkin oli kaadettu kuppeihin. Kun makoisat leivät oli saatu parempiin suihin, oli aika jatkaa seminaareja. Toisen puoliskon pääsi aloittamaan oma korkeakoulumme ja saimme kuulla koulumme biopolttoainekehityksestä. Juha Lehtosen puheenvuoron jälkeen lavalle pääsi St1.

St1:sen esitys kertoi St1 Oy:n biopolttoaineisiin panostavan tytäryhtiön St1 Biofuels Oy:n toiminnasta. St1 Biofuelsin tarkoituksena on korvata fossiilisia polttoaineita yhdistelemällä omaa, sekä kolmansien osapuolien teknologiaa. Yhtiö tuottaa biojätteistä ja tähteistä etanolia liikenteen biopolttoaineeksi. Moni onkin varmasti kuullut RE85-kerkeaseosetanolista. Tämä esitys jäi mieleen todella hyvän puhujan ansi-

osta. Viimeisenä, muttei suinkaan vähäisimpänä oman esityksensä pääsi pitämään VTT.

VTT:n esitys oli kaikkein tieteellisin ja lisäksi englanniksi. Välillä oli vaikeuksia pysyä mukana. Esityksen aiheena oli mikrobien lipidien vaihtoehtoiset tuotantotavat. Koska allekirjoittanut joutui hyppimään aikataulu-muutosten takia saliin ja ulos sieltä, esitys meni hieman ohi. Onneksi kuitenkin salissa olijat pitivät esityksestä ja saivat siitä varmasti paljon irti.

Seminaariesitysten toisen osan jälkeen oltiin huimat 30 minuuttia etuajassa. IET pidettiin koko ajan tilanteen tasalla ja he hoitivat homman kotiin mallikkaasti. Buffet saatiin käyntiin aikataulun mukaisesti ja ruoka oli maistuvaa. Juomalippujakin pääsi viimein käyttämään ja ensimmäiset viininhakijat saivatkin iloisen yllätyksen, kun viiniä sai perinteisen 12cl sijaan täyden lasillisen. Tomera isäntä kävi kuitenkin oikaisemassa tilanteen. Ilta jatkui rennoissa tunnelmissa ja kaikki näyttivät viihtyvän. Kun loppuillasta paikalle saapui vielä huippuduo Hank & Moody, eturivi täyttyi saman tien van-noutuneista faneista.

Aivan lopuksi haluan näin kirjallisesti vielä kiittää järjestäjäporukkaa. Päivä sujui todella hyvin: seminaarit olivat mielenkiintoisia, ihmiset viihtyivät ja ruokaa riitti. Kiitos koko porukalle kaikesta siitä effortista, mitä näitte päivän onnistumisen eteen, se todellakin kannatti!

Teksti: Mysteerimies biopolttoainetiimistä

Kuvat: Elmeri Waljus

Uusi raati esittäytyy vol. 1 ja 2

Meillä kemisteillä on selvästi vahva usko tulevaisuuteen, sillä vaikka kaikki merkit osoittivat maailmanlopun koittavan viime vuoden lopulla, äänestimme joukostamme urheen ja uskaliaan raadin vastaamaan pärinävuoden 2013 tehtävistä. Koska mayat tekivät ihmiskunnan suurimman källin, olemme yhä elossa ja tämä valittujen soturien kerho kantaa käsissään kohtaloamme.

Raati osallistui ensimmäistä kertaa uudella kokoonpanollaan vuoden tontumaisimpaan syöminki- ja juominkitapahtumaan, piKKujouluihin. Tisleen toimittaja onnistui saamaan joukolta yksinoikeudella haastattelun (katso kuvat!) ennen varsinaisen juhlan alkua, mutta, koska he kinkun ja glögin lisäksi myös jakoivat kristillisesti keskenään sammiollisen Totuuden Eliksiiriä ja muita sanaista arkkua raottavia nesteitä, päätettiin haastattelut varmuuden vuoksi toteuttaa uudelleen illan edettyä pidemmälle.

Tuloksista päätellen kannattaa olla varuillaan, sillä raati on saattanut saada koulutuksen valheenpaljastuskokeen puijaamiseen.

Tiedustelut:

- 1) Viimeisimmät tunnelmat?
- 2) Kehu itseäsi kolmella adjektiivilla.
- 3) Millainen olet humalassa?
- 4) Oletko humalassa?
- 5) Terveiset äidille.

Puheenjohtaja: Elina Honkanen

- 1)PENIS!
- 2) Mikä on adjektiivi? [Selityksen jälkeen:] Adjektiivi on humalainen, selväpäinen, eittiedämikäpäinen.
- 3) Hiljainen ja näkymätön.
- 4) En.
- 5) En kehtaa sanoa mitään.

- 1) PENIS!
- 2) Mikä on adjektiivi? [Maija tulee vastamaan Elinan puolesta] Elina on paras, ihana ja rakas.
- 3) Kyl sä tiität jo! Mä en ikinä puhu mitään humalassa, mä oon vaan yksin kotona.
- 4) En!
- 5) Moi äitiitii! Nähään kahen vikkon päästä!

Tiedottaja-sihtööri: Pia Silventoinen

- 1) Vähän vallan vänkä,
- 2) Tomera, ponteva, söpöin_raatilainen_ever.
- 3) Oota, kun keksin. [Syvällistä pohdintaa.] Haastava ja outo.
- 4) Joo!
- 5) Äiti tekee maailman parasta ruokaa!

- 1) Siis tosi siisti on ja kännikään ei oo ees niin paha, et mä oon varmaan vähän pettymys tähän sun haastatteluun, kun mä oon näin selvä kuin sipuli.
- 2) Edelleenkin ponteva, tomera ja raadin_söpöin_jäsen_ever.
- 3) No sellanen uhmaava, uhkaava ja haastava.
- 4) No, oon mä ihan vitun kännissä. :D
- 5) Äiti on maailman paras, tekee maailman parasta ruokaa, on ihanin ja äiti pesee mun pyykkiä, kun mä en itte viel osaa, vaik mä asun Otaniemessä. Pus pus!

Emäntä: Susanne Lindholm

- 1) On känni.
- 2) Oma-aloitteinen ja sellanen ahkera ja ponteva muija.
- 3) Kikattava.

- 4) Oo-on.
- 5) Äiti, oot paras, niin ikinä, oot hyvä keittiön ruokalaittaja, tai jotain joo.

- 1) On vieläkin niin känni päällä.
- 2) Oon niin ponteva, tomera ja niin villin vänkä.
- 3) Ihan vitun kilottava, sellanen hyvä tyyppi
- 4) Oon.
- 5) Äiti oot niin vänkä, älä oo ylpee, ole ylpee joo.

Opintovastaava: Ville Rönkkö

- 1) Nousuhumala.
- 2) Komea, lihaksikas, rohkea.
- 3) Känniääliö.
- 4) Hiprakka...
- 5) Anteexi, äiti.

Loppuillasta Rönkkö katosi jonnekin, koska ei ole mahdollista, että toimittaja olisi unohtanut haastatella. Onneksi liiro Vuokko suostui korvaavaksi haastateltavaksi:

- 1) Ihan jees.
- 2) Kiva, mukava, siisti
- 3) Ihan kiva
- 4) Joo. En!
- 5) Äiti on kiva kans.

Yrityssuhdevastaava: Maija Renkonen

- 1) Hyvät.
- 2) (Mikko: managerinasi kehoitan sinua olla vastaamatta tähän kysymykseen.) Ai siis mua? Mä oon ilonen, energinen ja mukava.
- 3) Tosi kiva.
- 4) Een.
- 5) Äiti vei tänää koirat, kun mä en voinu.

- 1) Hyvät.
- 2) Öömm, ilonen, energinen ja kiva.
- 3) Mukava.
- 4) En, hehe.
- 5) Äiti on tosi kiva.

Isäntä: Otto Köylijärvi

- 1) Aii täst illast vai? Labrat ohi ja känni päällä, erittäin hyvä fiilis.
- 2) Komea, rohkea ja rehellinen.
- 3) Erittäin hauska, näin mä kuulin.
- 4) Olen.
- 5) Älä huoli, poika pärjää.

- 1) Oli äärimmäisen hyvä cancan-keikka! Oli monta uutta esitystä ja pari vanhaa hyvää.
- 2) No otetaan eri kolme kun alkuillasta. Eli tällä kertaa on, niinku, riemukas, hauska ja ratkiriemukas.
- 3) No edelleenkin mää oon hauska mut välillä vähän niinku tilaisuuteen tarttuva.
- 4) Oon.
- 5) Äiti on paras. Ja isä.

Ulkovastaava: Maunu Häkkinen

- 1) Ööö, ihan hyvät.
- 2) Öö, sosiaalinen, öö öö, hyväksyvä ja hauska.
- 3) Hauska.
- 4) Oon.
- 5) Moi äiti, mä tiedän et me ei olla nähty pitkään aikaan ja pitää nähä.

- 1) Ei niin känniset kuin aikasemmin
- 2) Rehellinen, ystävällinen ja mukava.
- 3) Tää on sama kun aikasemmin, mukava. Mukava lihaksikas ja särmikäs.
- 4) Ehkä vähän, mut en pahasti.
- 5) Edelleen samat terveisit, meidän pitää nähä, mutsi.

pHuksikapteeni: Mikko Laine

- 1) Meneeks tää nauhalle, nice. Viimeisimmät tunnelmat voisi kuvailla yhdellä monikotermillä: kullikellot.
- 2) Hyvännäkönen, eksentrisen ja jallupullo.
- 3) Ihan söpö.
- 4) En.
- 5) Äiti, jos ikinä luet Tislettä, niin ihan kiva että näet mut joskus muuallakin kuin telkkarissa tai himassa.

- 1) Kullikelloja, tässä näin joulupukkia odetellaan, että tyhjentäis säkkinsä.
- 2) Hyvännäköinen, aistikas, sensuelli ja, tuotantoinniin, jallupullo.
- 3) Humalassa olen, sanotaan vaikka näin, että tota kynnyks heittää sitä sellaista hyvää läppää on erittäin matala. Eli tästä voitaisiin varmaan induktiopäätelyllä päätellä, että olen hauska.
- 4) En vittu vieläkään, saatana.
- 5) Jouluna tullaan kotiin. Siis niinkun, siinä ei-pervossa mielessä tullaan kotiin.

Rahastonhoitaja: Artturi Roponen

- 1) Ihan jees, en mä tiedä!
- 2) Mä oon niinku tunnollinen ja öö, mitäköhän muuta mä oon, avoin kaikelle ja sitten mikähän vittu viimeinen ois, vittu mä oon kännissä nyt. :D
- 3) Tällanen aika ilonen, mut siis jossain laskuhumas nii...
- 4) No kyl sillei yhdestä kymmeneen mä oon niinku yheksän.
- 5) No öö, vittu, sori et oon näin kännis, vittu. :D

- 1) Siis mä en tiedä oikeesti! :D
- 2) Vittu oikeesti, mä sanoin äsken, vittu... Vastuuntunt.. :D joo eli.. okei, mikähän vittu olikaan oikeesti! Mä en muista yhtään. [Iiro Vuokko tulee apuun.] Sitkeä, sisukas, kulmikas!
- 3) Mä oon tämmönen särmikäs kännissä, oikeesti.
- 4) Ai vähän, vittu, 1-10, vittu, ykstoista. [Sanoo 11, vaikka vaadin 0-5-asteikolla]
- 5) No okei, älä kuuntele tätä, vittu. Terveiset mutsille, vittu, älä kuuntele tätä, älä kuuntele! Siin on mun terveiset, oikeesti: älä kuuntele. Vittu mä oon alkoholisti.

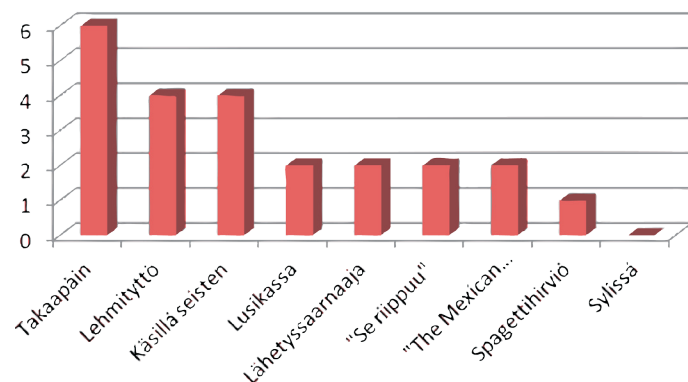
Kuvassa Kemistikillan fantasia nro 1.

Tisleen suuren SUURI seksikysely

Tammi-helmikuun vaihteessa Tisle toteutti kiltahuoneella koko Kemistikillan seksuaalikäyttäytymistä kartuttavan seksikyselyn, jonka tulokset ovat nyt tahmaisissa käsissäsi. Kyselyssä otettiin selvää muun muassa rakkaan kiltamme lempiasenosta, Glory Holen tuntemuksesta sekä hieromasauvojen lämmitysmieltymyksistä. Vastauspapereihin ilmestyi 160 tukkia, epämääräisiä töherryksiä ja jopa yksi seuranhaku-ilmoitus, joten Tisleen toimituksen mielestä kyselyn tulokset antavat ennennäkemättömän tarkan ja luotettavan tuloksen kiltamme seksikäytöksestä.

Kyselyn ensimmäinen kysymys käsitteli Kemistikillan asento-mieltymyksiä. Oheinen kuvaaja kertoo, että kestopuosit takapaain ja lehmityttö ovat myös kemistien suosiossa. Kysely herätti selkeästi kiltamme akrobaatit, sillä lehmitytön kanssa tasoihin pääsi seksi käsillä seisten. Tulokset kertovat myös, että läheisyys seksin

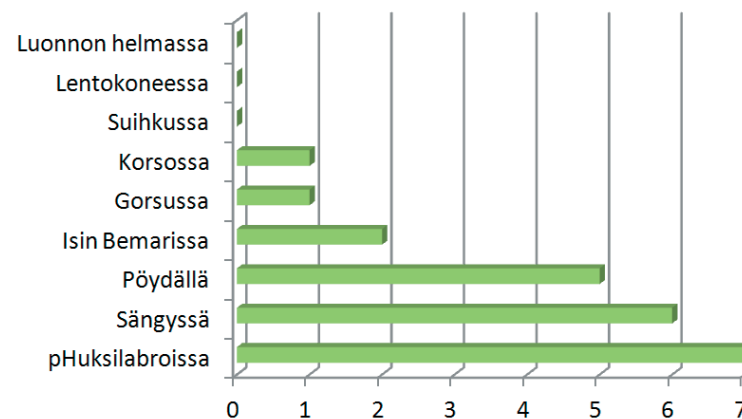
Kemistikillan lempiasento

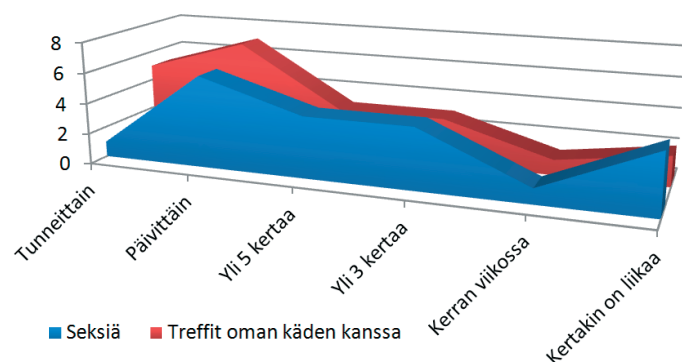
aikana ei ole kemistien juttu, sylissä kun seksiä ei harrasta kukaan. Toimittajan korviin kantautui myös puhetta "pussi päähän ja menoksi" -asenteesta.

Seuraavaksi otetaan selvää missä kemistit kumppaneitaan mieluiten hellivät. Sängyt ja pöydät joutuvat kovan rasituksen alle, mutta ihan odotetusti pHuksilabrat ovat ehdoton ykkönen kemistien keskuudessa vaakamambon harrastamiseen. Luonnosta, suihkusta tai yleisistä kulkuneuvoista et lempiviä kemistejä löydä, mutta ei ole ainakaan haitaksi saapua kemistibileisiin isin bemarkilla seuran toivossa. Toimittajan suureksi yllätykseksi kaksi kemistiä ovat antautuneet viettiensä vietäviksi Gorsussa ja jopa Korsossassa. Lienevätköhän kuitenkin ajaneet vain yksipyöräisellä?

Missä mieluiten?

Kuinka monta kertaa viikossa?

Sitten onkin aika selvittää kuinka usein kemistit rakkauttaan ilmaisevat - yksin tai kaksin. Kyselystä käy välittömästi selväksi, että lähes kaikki kemistit hakevat nautintoa vähintään kerran viikossa - useimmiten kuitenkin kumppanina on oma käsi. Joukkoon mahtui myös heitä, joille kertakin viikossa on liikaa. Himpun verran useammalle seksi toisen ihmisen kanssa on vastenmielisempää kuin oman käden hento kosketus. Lieneeköhän taustalla jokin traumatisoiva seksikokemus pHysistin kanssa?

Seuraavaksi kyselyssä siirryttiin ulos makuuhuoneesta ja hieman erilaisiin kysymyksiin. Päätimme selvittää kuinka tuttu populaarikulttuurissa etenkin homoseksuaalien suosiossa oleva Glory Hole -ilmiö on kemisteille. Viereisestä kuvaajasta näemme, että valtaosa kemisteistä luulee sitä Linnanmäen uudeksi laitteeksi. Tässä aukeaakin hieno mahdollisuus sivistää tietämättömiä lukijojitamme. Glory Hole on useimmiten miesten vessakopin seinässä oleva reikä, jota vasten tai johon voi työntää haluamansa ruuminosan ja odottaa jännityksellä mitä tapahtuu. Niin hauskalta kuin se kuulostaakin, niin Linnanmäeltä sellaista ei Tisleen toimituksen tietojen mukaan löydy. Tästä huolimatta, vajaa puolet vastanneista on sitä ainakin kokeillut, joten täytyisiköhän Kemistikillan raadin harkita Glory Holen asentamista vaikkapa kiltahuoneen raadin kopin oveen?

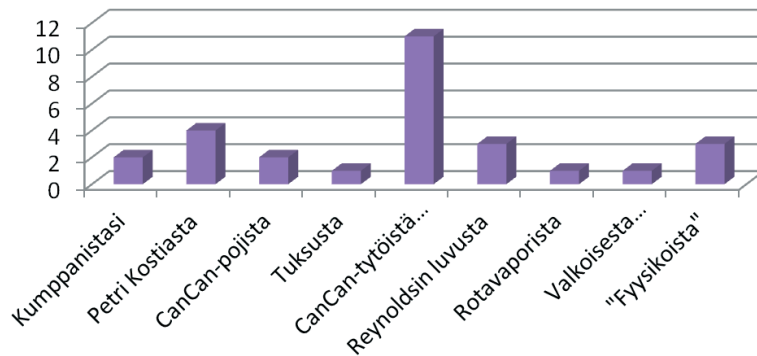
Seuraavaksi oli ennen kaikkea naisille, mutta miksei miehillekin, osoitettu kysymys. Lämmitätkö hieromasauvasi ennen käyttöä? Kysymys sai useita uusia vastausvaihtoehtoja, mutta allekirjoittaneelle suurimpana yllätyksenä tuli perinteisten seksiorjien suosio kemistien keskuudessa. Alistaminen on selvästi monen mieleen ja ihmiskauppakin näyttäisi kukoistavan Ota-onnelassa. Kysely ei tietenkään kerro, missä he seksiorjiaan majoittavat. Sängyn alla? Soluhuoneiston yhteistilassa? Häkkivarastossa? Vain he tietävät. Huomaamme kuitenkin, että valtaosa kemisteistä käyttää hieromasauvaansa esilämmitettynä. Moni tekee sen öljyhauteessa, osa avonuotiolla tai pommikalorimetrissä. Kukin tavallaan. Jäämiehen faneja löytyy myös, sillä 3 vastannutta ottaa hieromasauvansa käyttöön suoraan jääkaapin lempeästä neljän asteen lämmöstä. Killastamme taitaa myös löytyä arvon neiti Jääkuningatar, jonka saa syttymään ainoastaan 0 kelvinin kirpeä lämpötila. Tisleen toimitus kuulisi mielellään, miten Jääkuningatar kaiken lämpöliikkeen lakattua itseään hieroo.

Lämmitätkö hieromasauvasi ennen käyttöä?

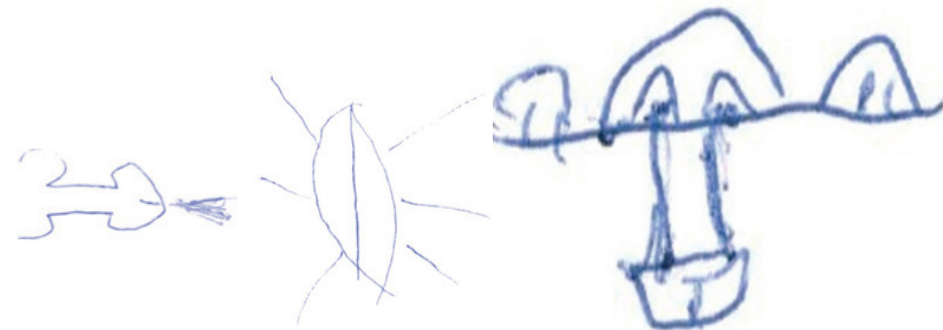
Lopuksi otimme selvää mitä tai ketä kemistin päässä liikkuu hänen tehdessään "sitä". Ehdottomana ykkösenä ja kestopuosikin asemassa jatkavat aina yhtä ihanat CanCan-tytöt. Nämä punaisiin hameisiin pukeutuvat kaunottaret saavat vuodesta toiseen jokaisen kemistin pulssin kohoamaan ja hengityksen kiihtymään. Tyttöjen lisäksi kemistit saa hekumaan myös kiltamme luottomies Petri Kostia. Kukapa ei tätä kemistien adonista sänkyynsä haluaisi? Tämä kysymys paljasti vielä kaksi merkille pantavaa asiaa. Ensiksi, vain kaksi kemistiä ovat sen verran tyytyväisiä kumppaneihinsa, että tyytyvät unelmoimaan heistä Petri Kostian sijaan. Ja toiseksi, toimittaja suorastaan järkyttyi huomattaessaan, että killassamme on edustettuna maailman harvinaisin ja pienin seksuaalivähemmistö: he, jotka unelmoivat "fyysikoista". Nämä kolme pHysisteistä sytyvää kemistiä ovat kieltämättä urheita, tullessaan ulos kaapeistaan ja tunnustamalla olemassaolonsa. Tai sitten tämä oli vain pHysistien heikko yritys pönkittää omaa itsetuntoaan väärinämällä seksikyselyme tuloksia. Nice try, bitches.

Kenestä tai mistä unelmoit tehdessäsi "sitä"?

Nyt olemmekin saapuneet kyselymme tuloksien loppuun. Kattavista tuloksista voimme tehdä vielä yhteenvedon. Kyselyn perusteella peruskemisti harrastaa seksiä päivittäin käsillä seisten oman kätensä ja lehmytyön kanssa takaapäin pHuksilabroissa unelmoiden samalla kaikista CanCan-tytöistä kerralla. Glory Hole on hänelle jokin uusi laite Linnanmäellä ja oman sängyn alta löytyvä seksiorja lämmitää hänen hieromasauvansa hänelle valmiiksi joka ilta.

Tisleen toimitus haluaa kiittää kaikkia kyselyyn vastanneita ja jakaa vielä kanssanne kyselyn vapaan tekstin seksin parhaita paloja.

Peitenimellä "Parittelu Ori" esiintyvä kirjoittaja unelmoi illoittain heräävänsä Kemistikillan nykyisen Emännän vierestä

Sillispuuhaa

No kyllä pärisee!

Etsi korteista viisi eroavaisuutta!

PERUSTA	RE- LÄ- TÄ	ASKEL ENG.	KAU- PUNKI -O	UKSET	KRISHNA	RIE- TAS	RYPPY REIKÄ
TEE SE				RUIS KAURA VEHNÄ ---			
PÄH- KI- NÄT ENG.				AINO- AS- TAAN			
PIDÄ ENG.				ITÄV. MOI -S -S			
PASAN KAVE- RI				OPUS			

Pikaristikko: Niklas Ilkka

Kaikkien tehtävien ratkaisut löytyvät sivulta 30.

Lumisota

Lumisotamme pHysistejä vastaan alkoi taktiikkapalaverilla kemiantalolla. Siellä Mikko Laine opetti meille muun muassa Neon-atomi muodostelman, voittamaton kemisti-laulun ja masterball-heittotyylin. Näiden aseiden avittamana lähdimme sotaan pHysistejä vastaan. Paikalle saapuessamme huomasimme, että pHysistipHukseja oli enemmän. Tämä ei kuitenkaan lannistanut taistelutahtoamme, vaan kävimme sotahuutojen kannustamana urheasti taistoon!

Juuri kun olimme jyräämässä physistit, sotimisemme keskeytettiin. Olimme pHuksimajurin mukaan liian "tasaväkisiä" ja kiista olisi ratkaistava muilla keinoilla. Ensimmäinen laji oli haarapallo. Asetuimme pHysisti/kemisti lomittaiseen rinkiin, ja tarkoituksena oli saada pallo physistin jalkojen välistä. Tämän lajin hävisimme pHysistien suuren lukumäärän vuoksi.

Seuraavaksi oli vuorossa kuka pelkää pHysistiä/kemistiä. Vaikka meillä oli enemmän taitoa, pHysistit onnistuivat taas voittamaan suren määränsä vuoksi. Olimme pisteen jäljessä ja olimme päättäneet vielä nousta voittoon. Mittelö jatkui kuvioiden muodostuksessa. Kilpailu jatkui suhteellisen tasaisena viimeiseen kuvioon asti, kunnes mahtava pikachumme vei voiton pHysistien pokepallosta. Tilanne oli 2-1 ja kilpailua jatkettiin jalkapallolla. Pelasimme useampaan maaliin, mutta hävisimme täpärästi, koska pfyysikot tukkivat kentän ruhoillaan. Pallopelien jälkeen siirryimme mehutaalolle.

Teksti: Matti Jokela
Kuvat: Elmeri Waljus

Kemistikillan IE:n toimittaman mehun raudan maku tuli huhun mukaan viime vuonna kaatuneiden pHysistien verestä, tai sitten lasini oli vain hieman likainen. pHysistit lietsoivat lumisotaa koko juomatauon, heitellen lumipalloilla meitä ja kapteeniamme.

Mittelöä jatkettiin halihipalla. Kemistit veivät halaustaidoillaan ja nopeudella erän selvästi. Olimme jälleen pisteen päässä pHysisteistä ja tunnelma oli katossa. Viimeinen laji oli syntymäpäivä-onnitelu phuksimajurille. Kemistit pääsivät ryömintänopeutensa takia esittämään oman onnitelunsa ensin ja CanCan + Tuulin Hyvää syntymäpäivä -combo vei voiton pHysistien kantotuulista.

Tilanne oli kuitenkin tasan. Kamppailun ratkaisivat lopulta pHuksikapteenit. Viimeinen tehtävä oli moniosainen ja alkoi 25:llä pyörähdyksellä mailan ympäri silmät sidottuina, saattaen kapteenit tukkihimalaan. Kaatuilusta päätellen kapteenit olivat nauttineet jotain jo ennen lumisotaa. Kaatuilun ja maassaryömmisen jälkeen kapteenit löysivät pHuksijononsa, pHuksien huudon auttamana. Kapteenit pujottelivat jonon läpi, ja sitten ryömvät jonon ali pHuksien haaroista. Kisa oli tähän asti ollut hyvin tasainen, ja seuraavaksi oli vuorossa jäätelönsyöntiä. Kun kapteenit olivat saaneet jätskinsä syötyä, he kiipesivät lumikasalle, aikalaila yhtä aikaa. Kisan oli tarkoitus ratketa niin, että nopeampi ottaisi pulkan ja laskisi sillä mäen alas voittoon, mutta lopulta kapteenit pyörivät yhtenä könttinä alas kasan huipulta.

Kilpailu oli ollut jopa epäilyttävän tasainen ja päättyikin historian ensimmäiseen tasapeliin. Lopulta pHuksimajuri päätti, että hopeinen lumipallokauha siirtyy museoon ja sotiminen lopetetaan tältä erää.

Kaiken kaikkiaan lumisota pHysistejä vastaan oli hauska tapahtuma ja, vaikka tasapeli tuntuntuikin suunnitellulta, jäi päivästä mukavia muistoja.

MILLAINEN SILLISTÄJÄ OLET?

1. Sillis on alkanut, mikä meininki?

Musiikki on liian kovalla. Ihmisiä on liikaa. Ruoka on liian hyvää. Jalkoja särkee. Istumapaikkoja on liian vähän. Muilla ihmisillä on liian hauskaa. Väsyttää. Vituttaa. On siis pakko hakea syli täyteen juotavaa ja etsittävä jokin sopiva paikka, missä parannella krapulaa.

D **A** Et mennyt viime yönä nukkumaan lainkaan, joten vauhti ei ole päässyt laantumaan missään vaiheessa. Heti aluksi keräät itsellesi energiajuomavaraston, jonka avulla vauhti ei laannu myöskään päivän aikana. Sen jälkeen mietit, pitäisikö ensin hakea ruokaa vai juotavaa, vai pitäisikö yrittää hakea molempia samaan aikaan.

2. Nälkä on syöty pois ja on aika keskittyä muihin asioihin. Mitä teet?

Haet skumppaa ja etsit jonkin pehmeän alustan, jonka päälle menet makaamaan. Koomaat, nautiskelet hyvistä juomista ja nautit hyvästä seurasta.

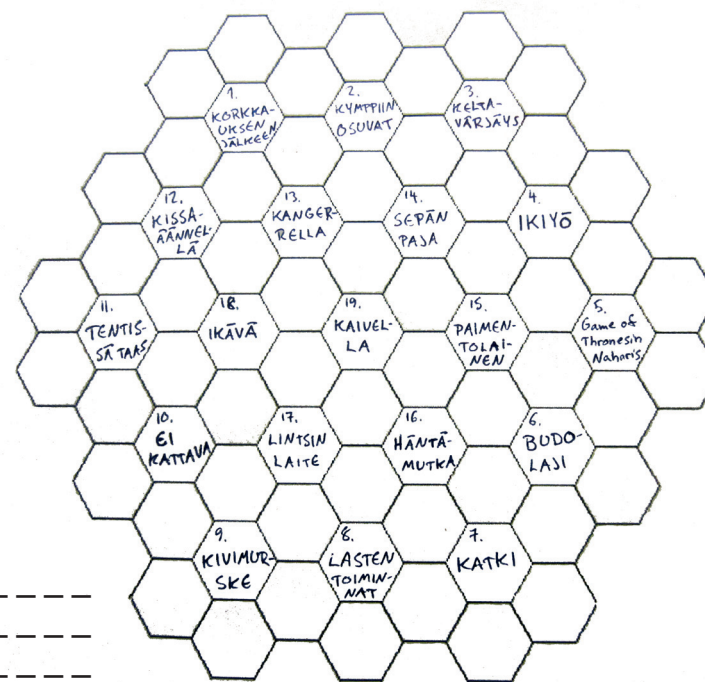
O **S** Nyt on sillis ja olet päättänyt laittaa kaiken peliin, kuten Fintelligens aikoinaan. On mahdotonta väsähtää, jos pysyy koko ajan liikkeessä ja siksi hypit, painit, tanssit ja hännäät koomailijoita. Mikään ei pysäytä sinua tänään, paitsi ehkä aivotärähdys, joten älä kuitenkaan turhan villiksi heittäydy.

3. Sinulle ilmoitetaan, että sillis on päättynyt. Mitä teet?

Jo muinaiset roomalaiset olivat kovettuja bilemiehiä bakkanaaleineen, ja niin olet sinäkin. Sillis päättyi osaltasi vasta sitten, kun et enää pysty liikkumaan. Sillispaikalta et lähde ennen kuin henkilökunta on kantanut sinut ulos, jonka jälkeen etsit uudet bileet tai tarvittaessa aloitat sellaiset itse.

P **K** Silliksellä oli hauskaa, mutta kaiken hyvän pitää loppua aikanaan ettei elämän tosiasiat pääse unohtumaan. Keräsit kaiken ilmaisen roinan parempaan talteen jo kauan ennen kuin muut keksivät tehdä samoin. Kotiin päästyäsi aiot alkaa valmistautua seuraavan päivän laskareihin.

Tulokset löydät sivua kääntämällä.

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____
11. _____
12. _____
13. _____
14. _____
15. _____
16. _____
17. _____
18. _____
19. _____

Ristikko: Niklas Ilkka
Ratkaisu sivulla 31.

Tulokset:

Tältä sivulta ei löydy viiltävää syväanalyysiä erilaisista sillispersoonallisuuksista. Sen sijaan kullekin vaihtoehdolle on oma lyhenne ja lyhenteelle mielivaltainen selitys.

DOP:

<http://soundcloud.com/dop-3>

DSP:

toDellakin Sekava Päivä

DSK:

taisteluiden piiiSkaama henkilö

DOK:

koDissa Onkaloita Kaivetaan

AOP:

Aina nOjaa tuoPpiin

AOK:

Ahkeruus On Kamalaa

ASP:

dAnsa non-StoP

ASK:

kAveri Sanoi Kävelevänsä

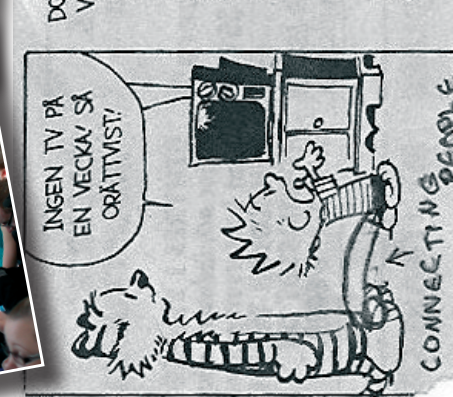
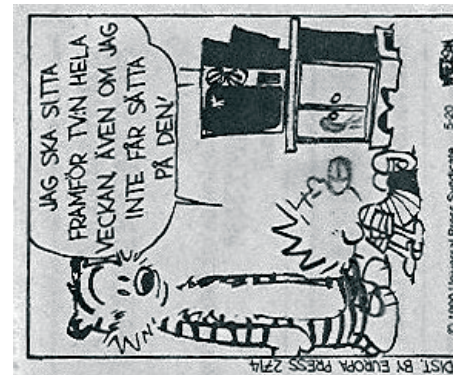
Etsi erot, vastaukset:

1. ES ei käytännössä vetäydy. Se on pakko käyttää.
2. ES räjähtää kuumuudessa, mutta Jonne vain kuolee.
3. Paisuteltu kuva Jonnesta on teeskentelyä, kun taas ES on siististi cool.
4. Jonnella on pärinä verissä, koska on kehitynyt ES.
5. Vitun Jonne.

PERUSTA				UKSET			
I	T	S	E	O	H	R	A
N	U	T	S	V	A	I	N
K	E	E	P	E	R	V	U
A	T	P	O	T	E	O	S

Heksaristikon ratkaisusanat:

1. AVATTU
2. TARKAT
3. OKRAUS
4. KAAMOS
5. DAARIO
6. AIKIDO
7. POIKKI
8. LEIKIT
9. SEPELI
10. SUPPEA
11. UUSIJA
12. NAUKUA
13. TAKUTA
14. TAKOMO
15. NOMADI
16. KNIKKI
17. KIEPPI
18. KAIPUU
19. TONKIA

Paska valtameressä

Sankarit Thaimaassa

Matka kohti thaimaan ihmeellistä maailmaa alkoi mukavasti pienen aamupahoinvoinnin saattelemana klo 5 aamulla joutomiesten pihasta taksia odotellen uudenvuoden päivänä. Hämmästyttävästi vain yksi seitsemän hengen porukasta onnistui sammumaan pommiin ja pääsimme raivokkaan oven paukutuksen jälkeen 20min myöhässä matkaan. Mukava 25tunnin matka kului uudenvuoden juhlintaa pohtiessa, oloa paranneltaessa, sekä Schipolin kellokauppojen tuotteita ihmetellen.

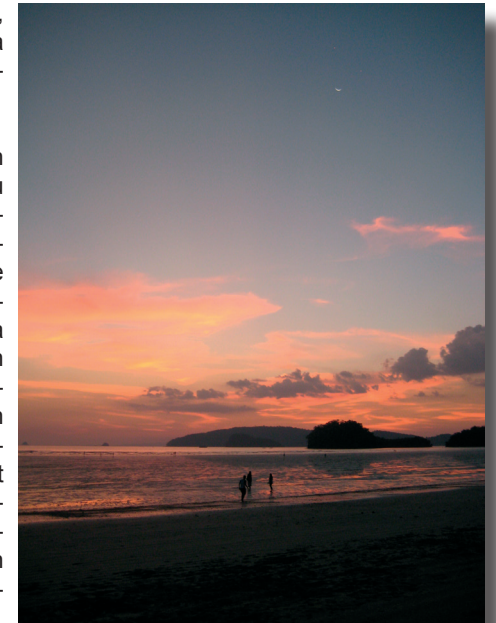
Bangkokissa olimme vain yhden yön matkan alussa, jonka aikana kokeilimme kuitenkin ilimato juomat, tilasimme ne pakolliset puvut, sekä tulimme riksakuski huijaamiksi. Onnistuimme myös varamaan matkan loput yöpymiset ja kuljetukset pienen väittelyn jälkeen, onnistuuko 7 hengen porukalle reppureissaaminen ilman varauksia vai eikö.

Ensimmäiseksi kohteeksi olimme jo Suomessa valinneet Koh Taon sukellusaaren, jossa viivymme 4 yötä. Olimme valinneet hotellin saaren pohjoiskärjestä, sillä halusimme pois pahimmasta turistiryöstästä. Olimme joutua ojasta allikkoon, kun paikalle päästyämme tajusimme, ettei hotelli pääse kunnolla kuin veneellä, joka verotti kassamme varsin rutkasti jo yhteen suuntaan. Onneksi hotelli kuitenkin järjesti kaksi kuljetusta päivässä edestakaisin vieraille, mikä säästi kassamme. Saari oli kaiken kaikkiaan tajuttoman hieno ja ehdimme

neljässä yössä ajaa skoottereilla, snorklata, ampua ilotulitteita hotellin rannassa, kokeilla thaihierontaa, juoda Changia ja jopa rentoutua.

Olimme valinneet seuraavaksi kohteeksi Koh Phanganin, sillä ajattelimme pienen sekoilu viikonlopun välissä sopivan kuvioihin. Kyseisellä saarella järjestetään siis Full Moon baarit teille, jotka ei paikkaa tai baardeja tunne (20 000hengen juomingit rannalla). Kuitenkaan emme sattuneet kyseisellä ajankohdalla saarelle vaan olisimme joutuneet viipymään saarella viikon, jotta olisimme kyseiset baarit nähneet. Onnistuimme silti sekoilemaan varsin mukavasti saarella, meriitteihin kuuluvat mm. bambutatuoinnit, laittomat uhkapelit poliisien kanssa, 160e sairaalalasku antibiooteista (vakuutus hoitaa!), niin ja tietty ämpäritolkulla juomaa. Kahden yön sekoilun jälkeen oli oikein mukava lähteä kohti Krabin turistikseisä ja rantalepoa.

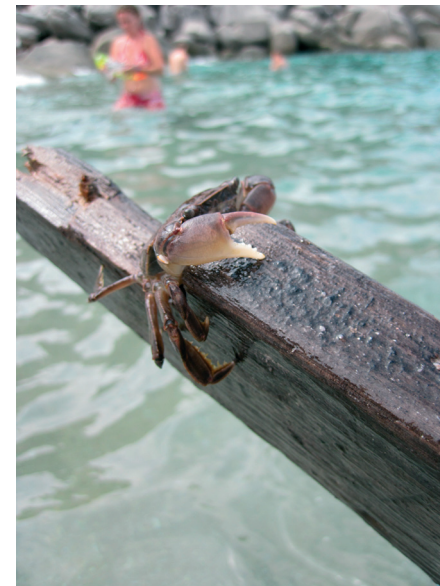
Krabilla kuitenkin lepo ei sopinut kaikkien meidän ohjelmaan vaan pakonomainen autenttisuuden etsiminen johti osan porukasta suihkulähteiden, tappavantulisen ruuan ja thainyrkkeilytuntien äärelle. Pääsimme myös kunnan turisti meininkeihin käydessämme päiväretkellä The Beach elokuvan kuvauspaikalla, jossa valitettavasti oli enemmän väkeä kuin Bangkokin ruuhkissa konsanaan. Krabin turismiin kuului myös pervommalle miehellekin

sopivaa menoa, jota Ellakin pääsi läheltä "huoneisto hotellissa" seuraamaan. Jännä vaan kun kyseisen paikan naikkosista osa kävi miesten vessassa asioilla...

Tästä saa ihan väärän kuvan! -päätöim. huom.

Noh ja niin kait se matka joskus päättyikin ja paluu Bangkokiin odotti. Yöbussimatkan jälkeen oli vuorossa kiihkeä shoppailu päivä, joka oli millinpäässä tuottaa ultimaattisen tuloksen Hermeksen hyllystä löytyvän kravatin muodossa, harmittavasti vain haluamani väriyhdistelmä puuttui. Viimeinen ilta toikin tullessaan sitten tajuttoman humalan, riitoja, pingpong showt ja vikittelevät taksikuskit seurueemme naisia kohtaan.

Teksti: Sakari Hiidenheimo
Kuvat: Ella Potka

Teksti: Mikko Laine

Kuva: Ella Potka

Itse finaalissa nähtiin taiturimaisten cuppilyöntien lisäksi ihan onnistuneitakin suorituksia. Naistensarjan matsit pelattiin tuttuun tapaan ensin, ja finaalissa kohtasivat Hanna Voutilainen sekä Anni "Känni" Karjalainen. Anni vei naistensarjan voiton täpärästi, ja päästiin seuraamaan sekasarjan välieriä. Corona cupin sekasarja on yleensä ollut vähän kuin teekkarien sekasauna: naisia on kovin vähän ja pHuksit lähinnä heiluttelevat keppiä. Niin oli myöskin tänä vuonna, eikä yksikään pHuksi onnistunut pääsemään finaaliin asti. Parhaan pHuksen tittelin vei Riku Montonen, joka kiitettävästi onnistui alkusarjassa nöyryyttämään vanhojakin tekijöitä, ja jonka jatkoonpääsy jäi yhden erävoiton päähän.

Otteluissa oli suurta urheilujuhlan tuntua, kun tunnelmaa luotiin asiaankuuluvalla musiikilla, joka vaihteli aina Eduard Khilin (R.I.P.) sulosoinnuista Galápagossaarelaiseen kellomusiikkiin. Välieriin tiensä raivasivat liro "Pera" Perttula, Anni Karjalainen, Otto Köylijärvi, sekä tietysti allekirjoittanut. Tässä vaiheessa jouduin kuitenkin kohtaamaan voittajani, kun Anni vei pidemmän molon erävoitoin 2-1. Tappio järkytti kovasti mieltäni ja soitin hätäkeskukseen, jossa vastattiin lakonisesti "Otatsä pataan naiselta?". Pronssiotteluun sain vastaani liron, jonka onnistuin voittamaan. Palkinnoksi skumppapullo ja tämän Tisle-artikkelin kirjoittaminen, jee! Finaalissa kohtasivat siis Anni ja Otto, ja lopputaistelu olikin huikean jännittävä spektaakkeli, joka lopulta päättyi Annin 3-2 voittoon. Annista tuli siis Kemistikillan monivuotisen historian ensimmäinen tuplamestari naistensarjan ja sekasarjan voitoillaan. Sopiikin pohtia, josko tasa-arvon vuoksi voitaisiin jo perustaa miehille oma Corona-sarja.

pHuksien tupatarkastus

Moni fuksi oli puolen vuoden yliopiston kirjoilla hengailun jälkeen saanut oman solulukaalin Teekkariyklästä, joten oli aika järjestää yhteinen asuntoratsausiltama. Kemistifuksit kiersivät tuvasta toiseen arvioiden kohteen kuntoa, sisustusta, sotkun tasoa ja tietysti tarjoilujen laatua. Kriittistä ja ehdottoman puolueetonta arviointiryhmää ei pystynyt lahjomaan tulosten parantamiseksi, mutta tietenkin hyvät tarjoilut sekä mahdolliset jalkahierontapisteet saattoivat vaikuttaa arvostelukykyyn. Varsinkin boolikulho keittiön pöydällä teki tehtävänsä.

1. Heksi

Servinkujan suuressa kolmen hengen solussa oli tilaa monelle. Keskellä yhteistilaa lojui ruumisarkun näköinen Ikean kaappi, joka toimi tarjoilupöytänä. Perus poikamiesboksi. Tarjoilut: Maitopurkissa pakastettuja absintti-, salmari- ja jekkushotteja. Varsinkin absinttia kiiteltiin, jälkimaku oli loistava. Tähtitorttuja, jotka oli voideltu munaan kastetulla sukalla. Lisäksi teetä, joka oli valmistettu mittasuhteella "puoli pakettia irtoteetä per yksi muki". Loppuarvio: Koska asunto on ollut pahemmassakin sotkussa, se vaikutti nyt suoras-

taan säihkyvältä. Plussaa siitä, että isännälle mikään ei ollut mahdotonta vaan kaikki toiveet toteutettiin.

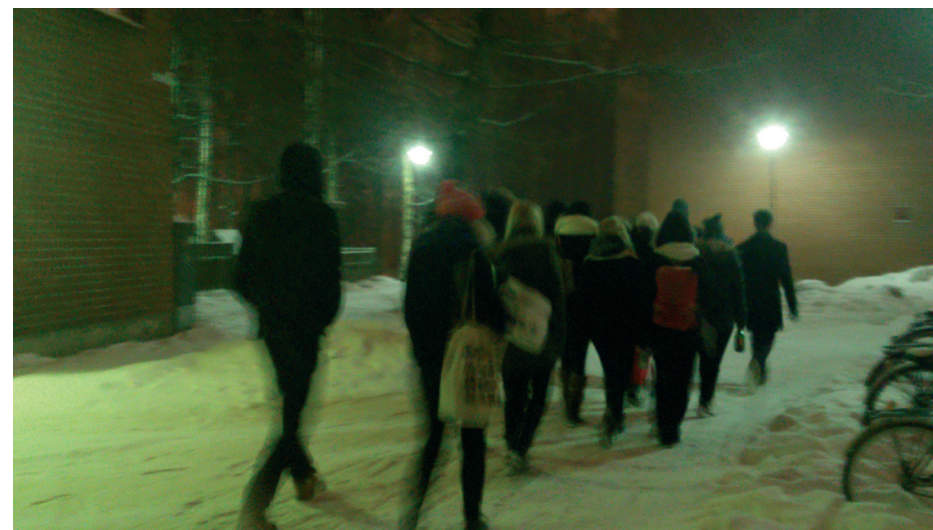
2. Tiia-Mari

Aluksi järkytyimme liian pitkistä portaista, mutta perille päästyämme totesimme saapuneemme oikein söpöön soluasuntoon. Kämpis oli alun perin suunniteltu liittyväsä seuraamme, mutta säikähti ja paiskasi huoneensa oven kiinni.

Tarjoilut: KAKKUA! Myöhäisten synttären johdosta tarjolla oli mariannekakkua ja mutakakkua, jonka koostumus ei kuulemma vastannut mutaista mutta ihan hyvää se oli. Loppuarvio: Siisti ja iso huone, sängyssä oli mukava ottaa lepoa. Vieraanvaraisuudesta plussaa ja synttäripiste tästä täytyy antaa. Sai selailla laajan matematiikan kirjaa. Miinusta rottien puutteesta.

3. Suski

Taas pitkät portaat ja arviointiryhmän jaloissa alkoi jo tuntua puutumisen merkkejä. Perillä kuitenkin odotti tuttu ja turvallinen Jmt 11-asunto, jollaisessa kaikki ovat joskus käyneet. Superiso sänky ja norsuverhot! Tyttö-

jen ja erityisesti parin pojan huomion varasti koko vierailun ajaksi Prodekon mieskalenteri, jota tutkittiin mielessä vain yksi kysymys: photoshopattu vai ei??

Tarjoilut: Boolia. Paljon. Grandibooli oli hyvää, mutta kaikkea ei saanut juotua aika-tilauksiin vuoksi. Liian hapokasta terv. Kola-Heksi.

Loppuarvio: Suskin kämppä oli todella kotoisa ja valaistus tunnelmallinen (kattolamppu oli siis rikki). Haalarit olivat asianmukaisesti seinällä ja sisustuksessa oli käytetty hyväksikäyttöä, mikä on ehdottomasti hyvä asia.

4. Emilia

Siirryimme viereiseen rappuun ja tulimme ihan saman näköiseen asuntoon?! Soluhuone sentään oli erilainen. Sisustuselementteinä oli nerokkaasti käytetty muun muassa isoa pehmohevosta, liköörihevosta ja paria siiderilavaa. Ohjelmassa oli flip cup:in pelamista ja pehmohevosen harjan letittämistä. Tarjoilut: Tässä asunnossa ehdimme vain laittaa patongit uuniin, mutta emme nauttineet niitä.

Loppuarvio: Flip cup –peli tuo paljon plussapalloja tälle kohteelle. Vaikka toimittaja itse oli tietenkin siinä ihan paras, oppivat muut-

kin pelin idean nopeasti. Myös materiaaliset virikkeet, kuten pehmoheppa, toivat paljon iloa erälle tupatarkastajille. Kylmän ilmastuksen ehkäisemiseksi tuuletusaukkoon oli nerokkaasti teipattu villasukka.

5. Reetta

Ei tarvinnut edes kenkiä laittaa jalkaan sillä Reetan asunto sijaitsi samassa kerroksessa. Tässä vaiheessa jokainen varmasti löysi naulakon ja vessan helposti, koska kyseessä oli jälleen Jmt 11 –klooniasunto. Kämpissä kavereineen oli tehnyt eksoottisen hajuista ruokaa. Huoneessa oli räsymatot ja jättimäinen valokuvataulu. Siellä oli vähän kaikkea, mutta dokumenttien kuvaaminen unohtui tällä kertaa.

Tarjoilut: Emilian paistamat yrttivoipatongit täydensivät loistavasti Reetan leipomaa persikkakakkua. Niin hyvää hiilarimättöä” totesi eräskin haastateltu vierailija.

Loppuarvostelu: Tässä vaiheessa emme olisi mitään ohjelmaa kaivanneet, sillä toivuimme yhä flip cupin aiheuttamasta voitonhurmista. Siksi oli hyvä päästä ojentelemaan jäseniä suurelle sängylle. Huomionarvoista oli neliöpeilit, jotka ovat ehkä hienointa tavaraa koskaan.

6. Aleksi

Vihdoinkin vähän erilainen talo, vaikka ihan lähellä sijaitsikin. Totesimme, että pyörreportaajat eivät ole maailman paras keksintö. Huone oli aika neutraali ja siisti eikä mikään pistänyt silmään. Hyvä Aleksi!

Tarjoilut: Gourmet-henkeä kierrokseen toivat Pringles-sipsit ja viinassa lilluneet hedelmäaakkoset. Viina korosti karkkien luontaista aromia eli ehkä siitä saisi uuden, turvallisemman arominvahventeen?

Loppuarvio: Sisustus olisi voinut olla ehkä mielikuvituksellisempi. Voisiko omistaja harkita seinälleen esimerkiksi Trollface-sisustustarhaa?

7. Kia

Tämä luukku taisi olla kaikista pienin niin yhteistiloiltaan kuin huoneen kooltaan, mutta kylpyhuone oli valtava. Vessanpöntön

ikuisena ongelmana on kolmessa päivässä kasvava levä, mutta onneksi omistaja on ahkera siivoamaan. Sisustuksen olennaisena osana olivat lamppu, josta oli tehty laukku-puu, ympäri huonetta löytyneet rottapehmot ja Ikea. Kumiankkakin löytyi.

Tarjoilut: Sipsua ja mässyä. Karkit oli jaoteltu ihkusti väreittäin! Onneksi kämpän omistaja unohti asettaa Snaxers-suolakeksit tarjolle, olisivat muuten loppuneet kesken.

Loppuarvio: Asunnosta oli parhaan mukaan yritetty tehdä mahdollisimman siisti, joten hyvästä yrityksestä kiitokset. Turvallisuusriski oli pyörivä tuoli, jonka yksi rullajalka oli irrallaan. Myös palovaroitin oli heikossa hapessa huoltomiehen sorkkimisen jälkeen.

8. Mika

Ehdottomasti suurin lukaali, tosin yhä odotamme moppibileiden päivämäärän julkistamista. Häiritsevä tekijä oli kämpissä, joka tuli paisteamaan ranskalaisia ja Lidlin kanabiffejä... Tästä asunnosta olisi vaikka mihin, keittiösaarekekin löytyy. Viihdykettä saatiin pöydällä lojuneista Akkareista ja Esse-lehdistä. Myös pokeria pelattiin kovin panoksin. Tarjoilut: ”Maailmanlopun booli”-nimellä kulkenut juoma ei (onneksi) vastannut 21.12 tarjoiltua maya-intiaanien salaisen reseptin mukaan tehtyä alkoholimyrkytysmehua.

Boolissa maistui häivähdys karpaloa ja väri oli houkutteleva.

Loppuarvio: Paljastui, että boolin reseptiä oli kysely kaverilta saatesanoin ”olisi tarkoitus juottaa kemistytöt känniin”, hyi hyi. Tässä vaiheessa tarkastajat alkoivat kuitenkin olla nälkäisiä ja asiaa ei auttanut ranskalaisten ja kanan leimahdus, joten halusimme siirtyä nopeasti seuraavaan paikkaan ruokailemaan.

9. Hilja

Otarannan uudessa asunnossa silmä lepäsi. Kalusteet olivat siistejä ja keittiössä odottivat sapuskat, tässä vaiheessa se riitti aiheuttamaan vierailijoissa ihastuksen tunteen. Kylppäri oli todella iso, koska se on kuulemma suunniteltu kattamaan kahden rullatuolilla kulkevan yhteiset suihkuhaketet.

Tarjoilut: Suklaamuffinit ja kinkku-juustopirakka tekivät tehtävänsä ja lähes kaikki meni alas Mikan booli seurasi mukana Hiljan luo, joten mehukestit pääsivät kunnolla käyntiin. Loppuarvio: Olo oli kuin kartanon isännällä kun Otarannan asuntoon astui. Mereltä puhaltava hyinen tuuli ja lumisade loivat mystistä tunnelmaa. Tässä asunnossa on mahdollista myös pelata beer pongia Ben & Jerry's 150ml –kupeilla, toimii.

Kuvat: Franco Yip, Kia Lehti

Kolme Kuohuvaa

Teksti: Sir Archibald

Eräänä talvipäivänä arvoisat lukijat, minulle kerrottiin, että saisin kunnian kirjoittaa Kemistikillan Tisle-lehteen arvostelun kolmesta eri kuohuviinistä. Epäröin hetken, mutta kun kuulin, että kiltä kustantaisi nämä juotavat, otin tehtävän mielelläni vastaan ja jäin odottamaan toimituksen yhteydenottoa. Tammikuisena iltana sähköpostiini saapui viesti, jossa minua pyydettiin saapumaan pimeän turvin noutamaan testiin päätetyt viinit. Kävellessäni kohtaamispaikkaan pääni täyttivät mielikuvat takkatulen ääressä vietettävästä illasta seuranani pullo Dom Pérignonia, ah. Kohtaamispaikalla minua odotti tummiin pukeutunut mies, joka mitään sanomatta antoi käteeni Alepan muovipussin ja katosi yöhön. Hämmennyin tästä työkeestä käytöksestä, mutta hämmennyin vielä enemmän katsoessani juuri saamaani muovipussiin.

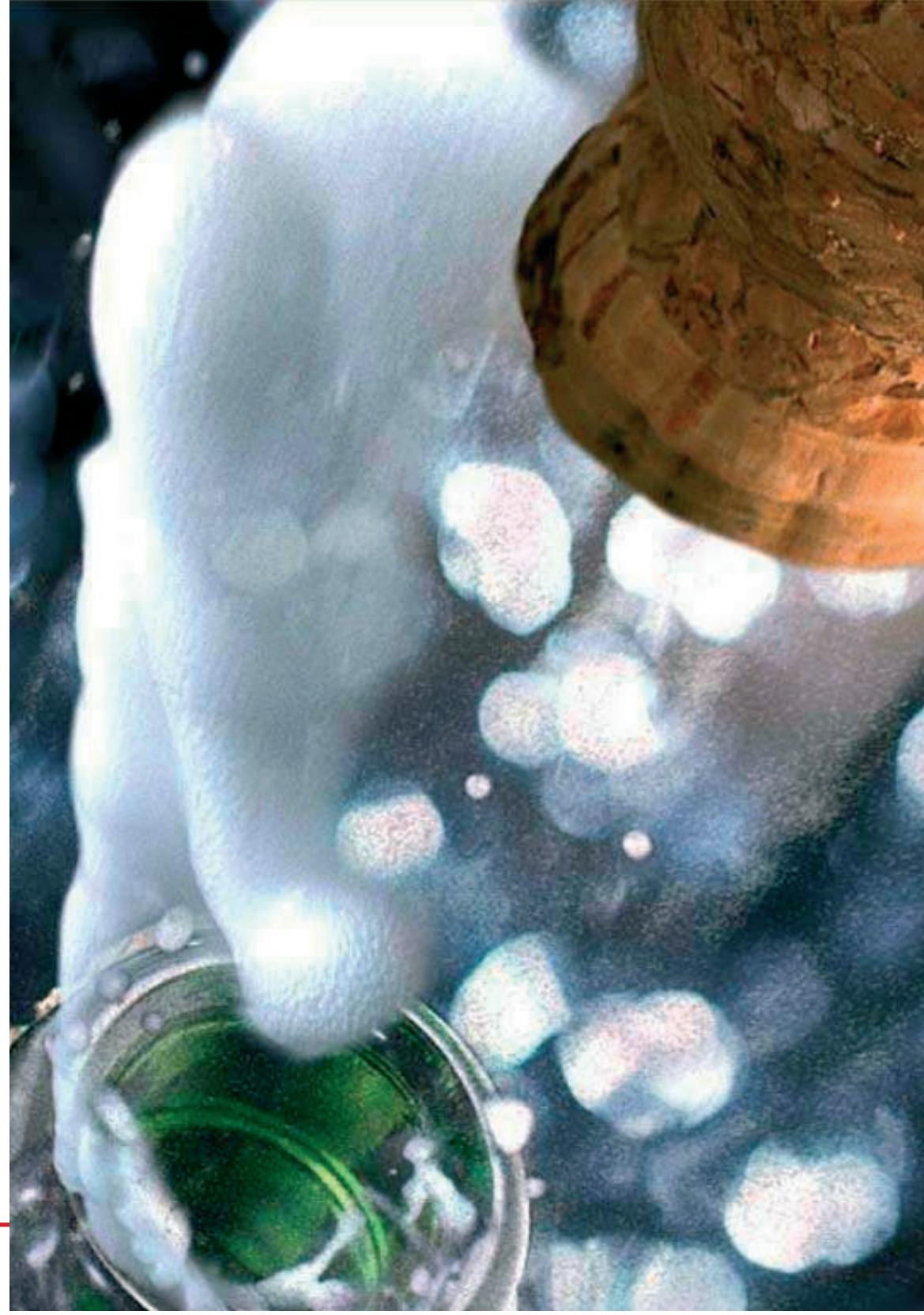
Pussin pohjalla oli kolme pulloa. Yksi iso ja kaksi pientä. 75 cl Fresita, 20 cl Freixnet ja 20 cl Ballet. Oliko tämä joku viitsi? Pitäisikö minun todellakin testata näitä kuohuviinin nimen tahraavia juomia? Pussissa mukana ollut lappu vastasi kysymyksiini: "Joo, paas juoden ja kerro sit vähä milt maistu ja näin. Tarjoile vähän muille ja kysele mielipiteit. Tsekkaa kans kui kauas toi Fresitan korkki lentää 10 sekunnin ravistelul, meil on kavereiden kaa veto. Tisle-Täti." Järkyttävää, totesin itsekseeni, kun kävelin kotiani kohti. Tehtävä tuntui suorastaan alentavalta, mutta kunnian miehenä päätin toteuttaa sen parhaani mukaan.

Pian tulikin oiva päivä testin suorittamiseen, rakkaan ystäväni syntymäpäiväjuhlat. Astuin bussiin nuo kolme kuohuvaa nahkalaukussani ja lähdin kohti Helsinkiä. Paikalle päästyäni onnittelin päivänsankaria ja kerroin hänelle minulle annetusta tehtävästä. Hän ilahtui kuullessaan kuohuviinitarjoilusta ja lupasi auttaa parhaansa mukaan. Illan aluksi suuntasin pihalle Fresitan kanssa tarkoitukseni määrittää korkin lentomatkan pituus. Ravistin pulloa tarmokkaasti 10 sekuntia, jonka jälkeen pienen avun kera korkki poksautti pullon suusta komeassa kaaressa 11 metrin matkan. "Toivottavasti Tisle-Täti hävisi tämän vedon" ajattelin itsekseeni, kun kävelin lumisateesta takaisin sisälle.

Sisällä kaksi muuta pulloa aukesivat ujosti sihahtaen, jonka jälkeen asetin kaikki kolme pulloa pöydälle ihmisten maisteltavaksi. Moni juomia maistanut kommentoi niitä niin kamalalla kielellä, etten sitä viitsi tähän kirjoittaa, mutta toistuvuutensa takia siteeraan yhtä sanaparia. Pahoitteluni kaikille jo etukäteen, mutta eniten kuulemani kommentti kaikista kolmesta viinistä oli lyhyt ja ytimekäs: "Hyi vittu."

Pullot tyhjenivät hitaaseen tahtiin, kunnes kuultuaan tästä viinin maistelusta eräs naishenkilö ryntäsi keittiöön, nappasi käteensä lähes täyden Fresitan ja totesi: "Mä otan tän! Se on sekä isoin että paras!" Miten vulgaaria, tuumin itsekseeni. Koolla on selvästi väliä naisille muuallakin kuin makuuhuoneessa. Nainen kumosi pullon alle tunnin ja kun muutkin pullot olivat tyhjenneet, päätin kiittää ja hyvästellä illan isännän ja suuntasin takaisin Otaniemen residenssiini haikein mielin.

Tätä artikkelia kirjoittaessani minua vieläkin mietityttää, miksi minulle annettiin näin aliarvoisia kuohuviinejä maistettavaksi. Koska en harrasta sopimatonta kieltä, totean vain, että mieleni tekisi yhtyä illan yleisimpään kommenttiin. Halveksuttavaa toimintaa Tisleen toimitukselta haaskata aikaani tällaiseen. Saa olla kyllä viimeinen kerta, kun kirjoitan Tisleeseen. Saatanan fasisteja koko toimitus täynnä.

Kondensatiota tukemassa:

NESTE OIL

ThermoFisher
S C I E N T I F I C

 **Medix
Biochemica**

Erityisen hyvää!